Petrus <Lombardus>; Henricus <de Gorichem> [Comm.]: Sententiarum libri IV (cum conclusionibus Henrici de Gorichem et problematibus S. Thomae articulisque Parisiensibus)

[Freiburg i. Br.: Kilian Fischer], [ca. 1492] Seite 275

An aĩa chri-sti habuit ne-cessitatez pa-tiendi.

fuit in christi carne. Aĩa ꝙ̃z eius cũ passibilis extiterit ante mortẽ. nunq̇d necessitatẽ pati endi habuit? Si eñ necessitas patiẽdi vł mo riendi fuit in xp̃o. nõ videt͛ sola volũtate mi serationis defect⁹ nr̃os accepisse. Ad quod dici põt xp̃m volũtate nõ necessitate sue na-ture hos defect⁹ sicut alios suscepisse. s. ne-cessitatẽ patiendi in aĩa. simul aũt patiẽdi et moriendi in carne. Uex hanc necessitatem nõ habuit ex necessitate sue ꝯditionis. quia a peccato imunis. ꝟ ex sola volũtate accepit de nostra infirmitate ponẽs tabernaculum suũ in sole. s. sub tp̃ali mutabilitate ꝛ labore. Uñ sup eplãz ad hebreos autoritas dicit. qꝛ sicut hominib⁹ alijs iure ꝛ lege nature statu tum est semel mori. ita ꝛ xp̃us eadẽ necessita te ꝛ iure nature semel oblat⁹ est ꝛ non sepe. Nec iõ dicit iure nature ꝙ ex natura sue con ditionis hunc defectũ traxerit. qui etiam nõ ꝓuenit nobis ex natura ꝟm qđ prius est insti tuta. sed ex ea peccato viciata. ꝛ ideo dicit͛ h̃. defectus naturalis. qꝛ quasi ꝓ natura inole uit in omnibus diffusis.

De statibus hominis et quid de singulis christus accepit. b

Et est hic notandũ

christum de omni statu hoĩs aliq̇d accepisse qui oẽs venit salutare. Sũt eñ quatuor sta-tus hoĩs. p̃m⁹ añ peccatũ. secũdus post pec-catum ꝛ ante grãm. tertius sub grã. quart⁹ in gloria. De p̃mo statu accepit imunitatem peccati. Uñ Aug͞. illud Johis euãgeliste ex ponens. Qui desursum venit sup omnes ẽ. Dicit xp̃m venisse desursum. i. de altitudine humane nature ante peccatũ. qꝛ de illa alti-tudine assumpsit ꝟbum dei humanã naturã dum nõ assumpsit ipsam culpaz cuius assum psit penam. Sed penã assumpsit de statu se-cundo ꝛ alios defect⁹. De tertio ꝟo grẽ ple-nitudinem. De quarto nõ posse peccare. et dei ꝑfectam ꝯtemplationẽ. Habuit eñ simul bona vie quedam ꝛ bona patrie: sicut ꝛ que dam mala vie.

Aug͞. super Joh͞em euã-gelistam.

Ista est distinctio. xvj. huius tertij libri. In qua mgr̃ postꝙ̃ egit de christi patientis passibilitate Agit de patiendi necessitate. Et tria circa hoc facit. Nam primo questionem quandam ꝓponit. Secun-do eam soluit. Tertio solutionis ꝯfirmationẽ adiun-git. Primum vsq; ibi. Ad qđ dici potest. Secundũ vsq; ibi. Et est hic notandũ. Tertium vsq; ad finem distin. In speciali ꝛc. quaꝝ prima est hec. Christus omnes defectus nr̃os assumpsit qui nullatenus cul-pam vel peccatum includunt. Hec ꝓpositio supra ꝓ bata est. igit͛ suppono eam veram. cum igit͛ necessitas moriendi sit defectus quidã ꝛ nõ culpa dubitari põt non immerito an xp̃us etiã talem defectum assumpsit scz necessitatẽ moriendi. De aptitudine moriendi nõ est dubiũ. qꝛ illa etiaz in homine a natura fuit añ pec catum qñ nullus defectus in eo fuit. qꝛ illa fuit in ho mine ante a natura añ peccatuz. ꝛ rñdendo ponit sen tentiam secunde ꝓpositionis. Secũda ꝓpositio est hec. Christus qui imunis fuit a peccato suscepit ne-cessitatem moriendi sola spontanea volũtate ꝛ nulla coacta necessitate. Ratio hui⁹ est qꝛ vt supradictum est xp̃s assumpsit naturã talez qualẽ homo habuisset in statu innocẽtie in q̃ statu nõ fuisset necessitas mori-endi. Nam necessitas moriendi nõ cõpetebat homi-ni ex natura suec onditionis ꝟm ꝙ natura primitus fuit instituta. sed solum ꝟm ꝙ postea fuit per pecca-tum viciata. sed talẽ naturã xp̃us nõ assumpsit. q̃ li-cet necessitatẽ moriendi nõ assumpsit sponte tñ mo-riebat͛. Tertia ꝓpositio est hec. Christus qui dꝛ na turam humanã redimisse de q̃libet statu hoĩs dinosci tur aliquid assumpsisse. Hanc mgr̃ ponens dicit qua druplicem esse statũ hominis. quoꝝ primus fuit añ peccatum. s. status innocentie. secũdus fuit post pec catum ante grãm. s. ante mortem xp̃i. Tertius fuit post peccatũ ꝛ sub grã qui iam currit. Quartus erit in gloria expers oĩs miserie. De primo statu accepit xp̃us peccati imunitatẽ. De secũdo penales defect⁹ De tertio grẽ plenitudinẽ. De quarto nõ posse pec-care ꝛ deum ꝑfecte ꝯtemplari. Cum igit͛ Jesus venit in hunc mundũ tanꝙ̃ vniuersalis redemptor oẽs sal uaturus naturã humanã assumens de quolibet hoꝝ quatuor statuum aliquid assumpsit. ꝛ ista confirmat mgr̃ auctẽ beati Augus. Et tñ in speciali.

Si oĩs xp̃i oratio vel volũtas expleta sit. a

Post predicta

DI. XVII

ꝯsiderari oportet. vtrum xp̃us aliquid voluerit vł orauerit qđ factum nõ sit? Hoc eñ estimari potest ꝑ hoc qđ ipse ait. Pater si possibile est transeat a me calix iste. Veruntñ nõ qđ ego volo ꝟ qđ tu vis. Hic nanq; voluntatẽ suaz a patris voluntate discernere videt͛.

De volũtatib⁹ xp̃i ꝟm duas naturas. b

Quo circa ambigẽ

dum nõ est. diuersas in xp̃o fuisse volũtates iuxta duas naturas. diuinã. s. voluntatem ꝛ humanã. Et hũana volũtas ẽ affect⁹ rõnis vel affect⁹ sensualitat͞ ꝛ ali⁹ est affect⁹ aĩe ꝟm rõnem ali⁹ ꝟm sensualitatẽ. vterq; tñ dꝛ hu-mana volũtas. Affectu aũt rõnis id volebat qđ volũtate diuiã. s. pati ꝛ mori. ꝟ affectu sen sualitat͞ nõ volebat. imo refugiebat. nec tñ in eo caro ꝯtra spũm vel deum ꝯcupiscebat. Quia vt ait Aug͞. nõ nullũ est vitiũ cũ caro ꝯcupiscit aduersus spũm. Caro aũt dicta est ꝯcupiscere. qꝛ hoc ꝟm ipsaz agit aĩa sicut aĩa ꝑ aurem audit ꝛ ꝑ oculum videt. Caro enim nihil nisi ꝑ animam concupiscit. Sed ꝯcupi-scere dicit͛ cum anima carnali cõcupiscentia

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-333/0275
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG